

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۱ اگست ۲۰۱۶

روابط دفاعی افغانستان و روسیه

دولت مستعمراتی کابل از چندی قبل بدین سو به یورش های جهانی و منطقه ئی خود آغاز کرده است تا بتواند روابط سیاسی و دفاعی اش را وسعت بخشیده و برای خود مشروعیت سراغ نماید. از زمره، درین اواخر تماس های بین افغانستان و روسیه صورت گرفته که به موجب آن روسیه علاقه مندی خود را در تقویت نیروی دفاعی افغانستان ابراز داشته است. روسیه سخت نگران وضع امنیتی افغانستان است و هراس دارد که مبادا روزی گروه های تروریستی که در افغانستان عمل می نمایند، وارد صحنه آسیای مرکزی شده و امنیت این منطقه و حتا روسیه را تهدید نمایند. ابعاد روابط دفاعی افغانستان و روسیه تا حال تعیین نشده است، اما قابل تأمل است که امریکا تا کجا به افغانستان اجازه می دهد که از روسیه تقاضای کمک نظامی نماید. با درنظر داشت "جنگ سرد نو"ی که بین غرب و روسیه آغاز گردیده است، ممکن روابط دفاعی افغانستان و روسیه از حد تعیین شده توسط امریکا فراتر نرود.

امریکا به دولت مستعمراتی کابل اجازه داده است که روابط سیاسی، اقتصادی و قسماً دفاعی خود را با بعضی کشور ها گسترش دهد. البته که با توسعه روابط افغانستان با سایر کشور ها، منافع امریکا نباید به هیچ وجه صدمه ببیند. تا این لحظات، امریکا آقای بلا مانع افغانستان است و در این کشور اشغال شده حکمرانی کامل دارد. یک کشور اشغال شده نه حاکمیت دارد و نه صلاحیت. پس این اشغالگر است که حدود روابط خارجی و صلاحیت معاهدات بین الدولی کشور اشغال شده را تعیین می کند و حق حاکمیت محدود را برایش ترسیم می نماید. این اصل در زمان تجاوز و اشغال افغانستان توسط نیرو های سوسیال امپریالیسم شوروی هم صادق بود. نظام ضد ملی خلقی – پرچمی به جز اطاعت از دساتیر مسکو، راه دیگری در پیش نداشت.

در این روز ها زمزمه همکاری امنیتی – دفاعی بین روسیه و افغانستان به گوش می رسد. روسیه بعد از شکست افتضاح آمیزش، آرزو دارد که دوباره در تیاتر افغانستان داخل شده و با قدرت های غربی به رقابت برخیزد. علاقه مندی روسیه به افغانستان بعد از بحران اوکراین و فشار اقتصادی غرب بر این کشور بیشتر گردیده است. شاید هم منافع روسیه ایجاب نماید که از تنگنای سیاسی تحمیلی غرب خارج گردد و نقش فعال تری در جهان بازی نماید.

چند روز قبل هیأتی از افغانستان به روسیه رفته تا چگونگی ابعاد روابط دفاعی و امنیتی این دو کشور را با مقامات روسی مورد غور قرار دهد. "حنیف اتمر" مشاور امنیت ملی دولت مستعمراتی کابل در رأس یک هیأت به مسکو سفر نموده و با مقامات روسیه تبادل نظر کرده است. "اتمر" فرد ناشناخته ای برای روسیه نیست. "اتمر" زمانی عضو

"خاد" بود و در زیر نظر "کی جی بی"، در تحکیم نظام مزدور خلقی - پرچمی تابع سوسیال امپریالیسم شوروی جد و جهد می کرد و هدایات شوروی را به مرحله اجراء می گذاشت. هیأت افغانی از روسیه تقاضای هیلوکوپتر های "ام آی ۳۵" را نموده که در فضاء و اراضی افغانستان قابل استفاده خواهد بود. سفر هیأت دولت مستعمراتی به روسیه زمانی صورت گرفت که قبل بر آن "پوتین" آمادگی خود را در کمک به افغانستان در مجادله با تروریسم و ترویج مواد مخدره و تأمین امنیت در افغانستان اعلام کرده بود.

این را نباید از نظر دور داشت که روسیه نگران امنیت خود است و نمی گذارد که کشور های آسیای مرکزی به آسانی در دام تروریسم بیفتند. در آوانی که سرحدات غربی روسیه توسط ناتو تهدید می شود، روسیه نخواهد گذاشت که امنیت در سرحدات شرقی آن با کشور های آسیای مرکزی به مخاطره افتد. همچنان روسیه آرزو دارد که امریکا را که یگانه بازیگر مهم در افغانستان است به مبارزه بطلبد و تکتیک امریکا را در تخریب شوروی در افغانستان علیه امریکا به کار ببندد که این البته بستگی به شدت جنگ سرد بین دو قدرت جهانی در افغانستان دارد. بنابراین علاقه مندی روسیه به افغانستان دوباره مورد نظر پالیسی سازان کریملین است و شاید هم به تقاضای افغانستان جواب مثبت بدهند.

عده ای از صاحب نظران معتقدند که همکاری دفاعی روسیه و افغانستان در تقابل با امریکا قرار خواهد گرفت و خشم و اشتگتن را باعث خواهد شد. عده ای دیگر هم به این عقیده اند که افغانستان کشور مستقل است و می تواند با کشور های مختلف در جهان هر گونه معاهده ببندد و هیچ کشور حق اعتراض را ندارد.

از نگاه من هر دو جانب در اشتباه اند. اول این که افغانستان بدون استیذان امریکا هرگز نمی تواند در یک توافق و همکاری دفاعی و امنیتی با سایر کشور ها داخل شود. همچنان بُعد و ارزش سیاسی و نظامی یک معاهده برای امریکا مهم است، نه محتوای رسمی یک پروتوکول بین دو کشور. هیأت دولت مستعمراتی می داند که چه سلاح هائی از روسیه خریداری شود و تا کدام حد روابط دفاعی بین افغانستان و روسیه تحکیم یابد. خریداری چند هیلوکوپتر و یا کلشینکوف غضب امریکا را تحریک خواهد کرد. اما هر زمانی که افغانستان تقاضای راکت های سام و یا جت های جنگنده سوخوی ۲۷ و میک ۲۹ را نماید، آنوقت حساسیت امریکا ظاهر خواهد گردید و بر چین پیشانی اش افزوده خواهد شد.

دوم این که افغانستان در ۴۰ سال اخیر هرگز آزاد و مستقل نبوده است. اکنون افغانستان هم در اشغال امریکا و ناتو است که از خود استقلال و حاکمیت ملی ندارد. صرف ساده لوحان مسلکی به این عقیده اند که افغانستان مستقل است و دولت مستعمراتی از خود آزادی عمل دارد. در حال حاضر دولت مستعمراتی کابل با کمیود تسلیحات ابتدائی نظامی مواجه است و باید به نحوی این کمیودها را از طریق روسیه و یا بعضی از کشورهای دیگر تأمین کند. قابل یادآوری است که هند نیز هلیکوپترهای نظامی در اختیار اردوی دولت مستعمراتی گذاشته که عکس العمل منفی امریکا را در بر نداشته است.

روسیه به ارتباط اوضاع جاری افغانستان بی علاقه نیست. چندی قبل رهبران تحریک طالبان با مقامات روسیه دیداری داشتند. مسکو می خواست که از طالبان اطمینان بگیرد که سد راه فعالیت های "داعش" در شمال افغانستان شوند تا این گروه نتواند امنیت کشور های آسیای مرکزی مجاور به افغانستان را به خطر مواجه سازد. تماس روسیه با طالبان مخالف دولت مستعمراتی کابل، دلیل اضطراب مسکو را از نابسامانی و ضعف دولت مرکزی در کابل نشان می دهد. گفته می شود که یکی از مباحث قابل بحث بین هیأت دولت مستعمراتی و رهبران روسیه خنثی ساختن فعالیت های "داعش" و مبارزه با این گروه دهشت افکن در افغانستان بوده است. مقامات روس درین ساحه اظهار آمادگی کرده و به هیأت دولت مستعمراتی اطمینان همکاری داده اند. روسیه به ناکارائی اردوی افغانستان آگاه است و می داند که نیرو

های امنیتی افغانستان توانائی جنگ را با طالبان و سایر گروه های مخالف ندارند. ۱۵ سال اشغال کشور و حضور اشغالگران امریکائی و صرف میلیارد ها دالر نتوانست اردوی کشور را از نگاه کیفیتی تغییر دهد و امنیت سرتاسری را در افغانستان تضمین نماید. از اینرو مسکو علاقه مند است که با افغانستان در ساحه دفاعی و امنیتی همکاری نموده و با داشتن تجارب گذشته در افغانستان، اردوی دولت مستعمراتی را قسماً یاری دهد.

تزیید جنگ سرد را بین روسیه و ناتو بالاخص در شرق میانه و اروپای شرقی نباید از نظر دور داشت. هراس درین است که مبادا افغانستان هم در کشمکش مسکو – واشنگتن داخل شود و ثبات افغانستان را بیشتر متزلزل سازد. تا این لحظات پله ترازوی امریکا در افغانستان به نفع واشنگتن سنگینی می کند و می تواند رقبای خود را در این کشور از صحنه خارج سازد. لاکن توانائی روس را هم نباید از نظر دور داشت. مسکو در افغانستان مانند پاکستان و ایران از نفوذ قابل ملاحظه ای برخوردار بوده و منابع غنی اطلاعاتی در اختیار دارد که می تواند در صورت لزوم از آن ها بهره برداری نماید. "کی جی بی" و "اف اس بی" کنونی سلول های خفته خود را در افغانستان دارند و می توانند هر زمانی که بخواهند آنها را فعال سازند. عمال سابق "کی جی بی" و "اف اس بی" کنونی در افغانستان فراوان اند و نظر به هدایت مسکو قادر خواهند شد که برای امریکا و ناتو درد سر خلق نمایند. مسکو به دقت امریکا و ناتو را در افغانستان زیر نظر دارد که در صورت تشدید جنگ سرد و در مضیقه قرار دادن روسیه توسط غرب، ماشین آن به حرکت خواهد افتاد و با مهارت دشمن را مهار خواهد کرد.

دولت مستعمراتی کابل نه فهم سیاسی دارد و نه عقل ستراتیژیک. این دولت تابع اوامر بیگانگان و پایبند قیودات استعماری است. روابط دفاعی دولت مستعمراتی کابل با روسیه و تقاضای اسلحه از آن کشور، با عکس العمل امریکا مواجه نخواهد شد، مگر این که از هدایات امریکا سرپیچی کند و از حد تعیین شده پا را فراتر بگذارد.